

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Στούς τόσους παράξενους συλλόγους πού έπάρχουν στα διάφορα μέρη της Εύρωπης και της Αμερικής, προσετέη τελευταία καὶ ἔνας ἄλλος — διὸ τὸ χρήσιμος ἵνως ἀτ' ὥλους — ὁ ἀτοῖς ἰδρύθηκε ποὺ μηνὸς στὴ Βουδαπέστη. Εἶναι δὲ Σύλλογος τῶν Γάμων.

Γιὰ νὰ γίνη κανεὶς μέλος τοῦ συνύλλογου αὐτοῦ, πρέπει ἀφ' ἐνὸς νὰ εἴναι ἀποδεκτογένεως ἄγαμος ἢ χήρος ἢ ἔστα καὶ ὡντοτοχῆρος, καὶ ἀπὸ ἑτέρου νὰ ἴντραγμψή μιᾷ δήλωσι, διτὸς θέλει νὰ παντεφυτῇ. "Οποιος φανερώνει ὅ τίτος λόγος, διὸ προσφιμώς τοῦ συνύλλογου εἰνε νὰ δευτερόνην τὰ μέλη του νὰ γνωρίσουν τὴ γυναῖκα ποὺ παριμάζει στὸν καθένα γιὰ σύζυγος καὶ νὰ τοὺς βοηθήσῃ μὲ κάθε τρόπο νὰ παντεφυτοῦν. Εἶναι ἔγκατεπιστημόνος σ' ἔνα ώραιο μέγαρο, μὲ πολὺτελεῖς αὐθίσεσ, μὲ κάθε ἀνεστι καὶ μὲ κάθε μέσον διασκεδάσεως.

Τὰ περιεργάτερα καὶ κορυφαία μάτερα διαμερίσματά του είναι τὰ κομψά μερικά «παλανάκια συναντώντων» ποὺ ἔχει καὶ τὰ δοτούματα προσφέροντα γιὰ νὰ κάθισται ἐπειδὴ καὶ νὰ κοινωνιάζουν τὰ ζευγάρια. Ή πόρτες, ἐντροπές, τῶν σαλινῶν αὐτῶν μένουν πάντα ἀνοιχτές, γιὰ νὰ μὴ συμβαίνει τίποτε ἐπιλήφιμο.

"Οταν διὸ νέοι γνωρισθοῦν καὶ καὶ συμφωνήσουν νὰ παντεφυτοῦν, δὲ σύλλογος ἀναλαμβάνει νὰ διεκπεριώσῃ ὥλες τὶς σχετικές διατυπώσεις καὶ νὰ ἐξατείνῃ καὶ τὶς τυχόν διστολής ποὺ μπορεῖ νὰ ἔπαρχον.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ

— "Ἄγανθης μὲ ἀπόγονος δοκιμασμένο φύλο, μέσ' στὴν καρδιά σου δινατά σιδεροδρόμωσέ τον.

— "Οταν ἡ λύτρη σιωπᾶ καὶ δὲν ενδιέστει λόγια, κορυφαίας μὲ τὴν καρδιὰ καὶ νὰ σκηνῆ τῆς λέγεις.

— Τὸ νὰ θρηνῆς ἔνα κακό ποὺ πέρασε καὶ πάιε, εἶναι δὲ τόπος νὰ ζητᾶς νέο κακό νὰ φέρῃς.

— "Ἄργα ποὺ φεύγει δὲ καρός, δταν περνᾶ μὲ λάπτες!

«ἄμνησίας», ἔπως τὴν χαρακτηρίζει :

Στὶς 20 Μαρτίου 1909, παρουσιάστηκε στὸ νοσοκομεῖο τοῦ Τορόντο ἔνας ἀνθρώπος τριμέτρα ἑπτὸν περίπου, διτὸς παρεπονετό διτὸς αἰσθανόταν δινατούς τῶνις στὸ κεφάλι. "Οταν τὸ ωρτρόναν τὸ ὄντον του, ἐδήλωσε διτὸν δὲν τὸ θυμόταν καὶ δὲν ἐπίσης δὲν θυμόταν τίτοτε ἀπὸ τὴν περιστομήν του ζωὴ!....

Μιὰ ὑπότερης τέλος, ποὺ λίγη χρόνια πρὸ τοῦ πολέμου συνεκάνθισε διτὸν τὸν πολυτιμόνα κόστο, ἡταν ἡ τῆς διτύλης ζωῆς τοῦ δημάρχου τῆς Συντριπτικῆς πόλεως Οζζέντου, Τραϊμελ.

Ο δημάρχος Τραϊμελ ἐθεωρεῖτο διτὸν ὑποδειγματικὸς σύζυγος, τρυφός ποτέρας καὶ τυπωτάτως ὑπαλλήλος. "Είναι πρωτὶς ἔφηρε αἰσχυνδίως γιὰ τὸ Παρίσιο καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἔχαθρων ἐνεπλῶς τὰ λύγη του. "Ἐκανεὶ τὸν ἔλεγχο στὰ βιβλία του γιὰ νὰ ἴδονταν μήποτε είχε κάποια κακιά ματάχρηση, ἀλλὰ καὶ τὰ βιβλία καὶ τὸ ταυμεῖο του ἦταν ἀπολύτως τάξει.

Στὸ μεταξὺ αὐτὸς, δὲ Τραϊμελ ξόσης στὸ Παρίσιο μὲ ὅλο ὄντομα καὶ κέρδιζε τὸ φυμό του, πατέντως πάντα σὲ συνοικιακούς κινηματογράφους!.... "Οπερά διώμας ἀπὸ κάμπτοσ καρός, ἀπότητησε πάλι τὸ μηνισμονικό του καὶ γύρισε πάνω στὴν πατρόλια του καὶ στὸ σπίτι του.

Τὸ πειθαρχικὸ συμβούλιο, στὸ διπλό παρεπέμφθη, παραδέχτηρε, διτὸν ἡ Τραϊμελ ἐίχε πάσην μάρνησι καὶ δὲν τοὺς ἐπέβαλε κακιά ποινή. Δὲν πέρασαν διώμας ἔξη μήποτε καὶ διτὸν ἀπομαρχός τοῦ Οζζέντου ἐξαφανίστηκε καὶ πάλι ἔξη ἴσους μωστηριώδες, διτὼς καὶ τὴν πρώτη φορά, χωρὶς νὰ πάση μαζί του οὔτε χείλωσατα, οὔτε ἀποκενεύεις. "Οπερά διτὸν ποιλές ἀκαρτεῖς ἔφευγεις, διτὸν ἔξαφανισθεῖς ἀνασταύρωσε... στὴ γαλλικὴ Λεγενδὰ τῶν Σένων καὶ τῇ μεσαλαβήσει τῆς Συντριπτικῆς πρεσβείας, ἀποδόθηκε στὸν δικούς του.

"Ιδε δὲ Ανθρωπος!"

(Γκραδούρα, ἀγάνωστου, δημοσιευθεῖσα κατά τὸ 1508 στὸ Στρατσούμργο)

τὴ Σπάρτη, ἔμενεν ἀνάπτυγμα.

"Οταν λοιπὸν δὲ γηραίος στρατηγὸς Δεροκλείδης γύρισε στὴ Σπάρτη, ὑπέρεστο ἀπὸ μὰ τοῦ πετρόφρου ἐπισπατεῖα του, καὶ πήγε στὴν ἀγορά, παρατηρήση μὲ ἔκπληξη, διτὸ στέρασμά του δὲν ἐσηκωνόταν κανεῖς.

Ο στρατηγὸς ἐθύμωσε καὶ, πλησιάζοντας ἔνα νέο, τὸν ἐπέληγκτη γιὰ τὴν ἀσεβή του παρέξ. 'Ο νέος διώμας τοῦ ἀπάντησε ἀπάραχος:

— Δὲν στρώνουμε μαροστά σου, γιατὶ ἔμενες ἄγαμος καὶ δὲν ἀφησεις πανδία ποὺ νὰ στρώνωντας καὶ ἀπὸν ἐμπόρος μου διτὸν θάχω γεράσεις καὶ θάρχωμα στὴν ἀγορά!....

Κατὰ τὴν ἀρχὴ τῆς φιλολογικῆς σταδιοδρομίας των δινὸν ἔνδοξοι μετά ταῦτα λόγιοι, δὲ Εργέστος Ρενάν καὶ δὲ Ιππόλιτος Ταΐς, περιπατούσαν σ' ἔνα πάρκο τοῦ Παρισιοῦ, μαλῶντας γιὰ τὴν κριτικὴ τῶν ἐφημερίδων.

— Είναι φοβερό! είτε μελαγχολικά δὲ Ταΐς στὸ σύντερο του. 'Η μόνη ἐφημερίδα ποὺ μὲ ἐπανεῖ τὶς ήμέρες αὐτές, δὲν ἔχει μεγάλη κυκλοφορία.

— 'Εμένα μᾶστισμαντί καὶ χειρότερο, ἀπάντησης δὲ Ρενάν. Δινὸν ἐφημερίδες ποὺ μὲ βρίζουν, ἔχουν τὴν πρώτη κυκλοφορία!

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΗ ΜΕΓΑΛΟΦΥΧΙΑ ΤΟΥ Μ. ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ. Τι εἶναι εύτυχια. "Ος ποὺ φτάνει ἡ φιλαρέσκεια τῶν γυναικῶν. Τὸ ἀνέκδοτο τοῦ Φεντενέλ γιὰ τὴ βασιλίσσα τῆς Συρίας. Τι τραβεύσαν οἱ γυμνοί στὴ Σπάρτη. Τὸ πάθημα τοῦ στρατηγοῦ Δεροκλείδη.

Ο Μ. Φρειδερίκος ἔλαβε κάπιτος ἔναν χειρόγραφο ἀνώνυμο λίβελο ἐναντίον του, διτοῖς περιέχει τὶς χειρότερες βρωτεῖς καὶ συκοφαντίες. "Αμέσως τότε δὲ μεγαλύφυχος αὐτοκράτωρ κάλεσε τὸν μεγαλείτερο ἔβδοτο τοῦ Βερολίνου καὶ, παραδίνοντάς του τὸ χειρόγραφο, τοῦ είλει:

— Τύπωσε αὐτὸν τὸ λίβελο. Θάνατο σπουδαία ἐπιχειρεῖται γιὰ σένα καὶ θὰ σου δώση πολλὰ καρδιά...

Μιὰ μέρα, κάπιοις Ἀθηναῖς εὐγενῆς συζητοῦσε μὲ τὸν φιλόσοφο Μενέδημο.

— Εἴτησια, είλε σὲ μὰ στινὴν δὲ εὐγενῆς, εἶναι νὰ ἔχης διτὸ ἐπιθυμεῖς.

— Μεγαλείτερη ἀκόμα εύτυχια, ἀπάντησε δὲ φιλόσοφος, εἶναι νὰ μὴν ἐπιθυμηῖς παρὰ διτὸ ἔχεις..

— Η γηναῖες προτιμοῦν νὰ καπιλογεῖ κανεὶς τὴν τιμὴ τους, παρὰ τὴν ὀμορφιά τους, είλε μὰ μέρα δὲ Φοντενέλ. Καὶ πρὸς ἀπόδειξην τὸν ισχυρισμὸν του, διηγήθη τὸ ἀκόλουθο περιστατικό:

Κάποτε ἔνας ζωγράφος, εὐρησκόμενος στὴν Αἴγαλη τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας, περιπατάγητος στὴν ισχυρισμὸν τοῦ Φοντενέλ. Καὶ πρὸς ἀπόδειξην τὸν ισχυρισμὸν του, διηγήθη τὸ ἀκόλουθο περιστατικό:

Πρὸς τοῦτο, ζωγράφισε τὴ βασιλικὸν στὴν εἰκόνα ἀγάπαια ἐνὸς ἀξέστου στρατιώτη, ἐξέθεσε τὴν εἰκόνα σ' ἓν μέρος κεντροκράτω τοῦ προπονοῦ τὸν πιάσουν, ἐδρατέπευσε. Οἱ αὐλικοὶ μόλις βρήκαν τὸ ζῷον του ἐπετεθειμένο σὲ κοινὴ θέση, θέλησαν, χάριν τῆς θυλάρχειας τῆς Συρίας τον, νὰ τὸ κάψουν.

Πρὸς τοῦτο, ζωγράφισε τὴ βασιλικὸν στὴν εἰκόνα ἀπέτεκοντας ὑπερβολικά δρώμα, δὲ καὶ σὲ στάση ποὺ τὴν ἐξέθετε καὶ τὴν ἀτάκας, ἀπανόρθευε νὰ καταστραφῆ τὸ καλλιτέχνημα, ξανακάλεσε κοντά της τὸ ζωγράφο καὶ τὸν ἐυχώρεσε.

Της Σπάρτης οἱ ἄγαμοι ἐπεριφρονοῦσαν ἀπὸ τοὺς ἐγγάμους πολίτες καὶ ἐστεροῦντο πάθειαν, διτὸ στάσης καὶ στέρασμά του δὲν ἐσηκωνόταν κανεῖς. Στὴν κατρηγορία αὐτὴ ἀνήκαν ἀναγκαστικῶς καὶ οἱ στρατηγοὶ πού, ἀναγκασμένοι νὰ βρίσκονται πολλὰ χρόνια ἔχοι αὐτὸν.

Στὴ Σπάρτη οἱ ἄγαμοι ἐπεριφρονοῦσαν ἀπὸ τοὺς ἐγγάμους πολίτες καὶ ἐστεροῦντο πάθειαν, διτὸ στάσης καὶ στέρασμά του δὲν ἐσηκωνόταν κανεῖς.

Ο στρατηγὸς ἐθύμωσε καὶ, πλησιάζοντας ἔνα νέο, τὸν ἐπέληγκτη γιὰ τὴν ἀσεβή του παρέξ. 'Ο νέος διώμας τοῦ τούτου ἀπάραχος:

— Δὲν στρώνουμε μαροστά σου, γιατὶ ἔμενες ἄγαμος καὶ δὲν ἀφησεις πανδία ποὺ νὰ στρώνωντας καὶ ἀπὸν ἐμπόρος μου διτὸν θάχω γεράσεις καὶ θάρχωμα στὴν ἀγορά!....

Κατὰ τὴν ἀρχὴ τῆς φιλολογικῆς σταδιοδρομίας των δινὸν ἔνδοξοι μετά ταῦτα λόγιοι, δὲ Εργέστος Ρενάν καὶ δὲ Ιππόλιτος Ταΐς, περιπατούσαν σ' ἔνα πάρκο τοῦ Παρισιοῦ, μαλῶντας γιὰ τὴν κριτικὴ τῶν ἐφημερίδων.

— Είναι φοβερό! είτε μελαγχολικά δὲ Ταΐς στὸ σύντερο του. 'Η μόνη ἐφημερίδα ποὺ μὲ ἐπανεῖ τὶς ήμέρες αὐτές, δὲν ἔχει μεγάλη κυκλοφορία.

— 'Εμένα μᾶστισμαντί καὶ χειρότερο, ἀπάντησης δὲ Ρενάν. Δινὸν ἐφημερίδες ποὺ μὲ βρίζουν, ἔχουν τὴν πρώτη κυκλοφορία!